

BONA PAU

PREMSA
CORONA

Nº. 615 - Any LII - MONTUÏRI - MAIG - 2004

- La processó dels rams assenyala l'inici de la Setmana Santa
- Rellevants concerts de la Coral i de la Banda de Música
- Can Korri i Es Molí d'en Perons, dos establiments reinaugurats
- Dos llibres montuïrers foren presentats

- El Montuïri de III Nacional, imparable...
- Bartomeu Mas Arbona, reelegit Jutge de Pau de Montuïri
- Una trentena de voluntaris de Protecció Civil es presentaren a la vila
- Aquest mes entrevistam l'Arquitecte Municipal i n'"Andrés"

BREUS

Paràmetres socials

Segons l'anuari social de La Caixa, la situació dels indicadors socials de Montuïri són els següents:

Població:	Homes	1.277
	Dones	1.233
	Total	2.510
Edat mitja		43'6 anys
Lloc de naixement:	Montuïri	63'2%
	Dins la CA	17'9%
	Fora la " "	7'1%
	Estranger	11'7%
Taxa de	natalitat	12'1%
	fecunditat	58'4%
	mortalitat	10'0%
	nupcialitat	2'9%
Migració		20'78%
Paro		1'7%
Demografia:	índex infància	12'7%
	joventut	18%
	vellesa	24%
Educació:	analfabets	15%
	Estudis primaris	30'9%
	secundaris	44'3%
	universitaris	9'8%

Un segon arquitecte

Per controlar i agilitzar més i millor i amb rigor els permisos d'obres, l'Ajuntament ha posat en funcionament un nou pla. S'ha contractat un segon arquitecte el qual, retrà visites setmanals acompanyat dels policies locals i així es controlarà si les obres s'ajusten al que havien demanat. Cas contrari, s'obrirà expedient.

BONA
PAU
Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socias, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata, Felip Munar i Munar, Gabriel Camps Ferrer, Miquel Mascaró Crespi, Joan Barceló Cerdà, Lluís Servera Sitjar i Jaume Palou Garau.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

Correu electrònic: oabonapau@terra.es

Els nins i nines de l'Escoleta Molí de Vent, de 2 i 3 anys, que dia 28 del passat abril assistiren a l'escola, els quals, tots satisfets, es col·locaren per a la foto

"Quaderns Montuïrers", vol.7

Juntament amb aquest número es fa entrega a tots els subscriptors del volum número 7 de "Quaderns Montuïrers", "Vida i Obra de Pere Capellà Roca - Mingo Revulgo", obra de Joan Miralles.

El llibre dels contes curts

Els subscriptors que desitgin el llibre que conté els contes curts guanyadors del XII Concurs i que també presentarem, el trobaran a la casa de l'administrador fins a l'acabament de les existències.

La urgència del desdoblament

És de domini general que l'enllaç Palma-Manacor necessita una auto-via amb totes les condicions de seguretat, ja que es tracta de vida o mort. Però essent que fa tant de temps que se'n parla i que no és possible, almanco es demana que el desdoblament es faci com més aviat millor. Segons tràfic, en aquesta carretera es registraren 15 morts el 2001, 3 el 2002, 19 el 2003 i 3 el primer trimestre de 2004.

Aquesta revista ha rebut el suport del

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

ES GRAONS

Escaient

Una trentena de montuïrers han respost positivament a la convocatòria que el passat 12 de febrer es féu a la vila per crear aquí una agrupació de voluntaris de protecció civil. Una resposta escaient que proporcionarà un millor nivell de seguretat en cas d'una catàstrofe o alguna emergència.

Inadequat

La "davallada als inferns" o carreres de carretons des de la plaça Vella cap al carrer de Bonavista i per avall féu témer per la integritat física tant dels conductors com dels espectadors del costat del carrer, fet que posà en evidència la perillositat d'aquesta casta d'espectacles.

La festa del llibre

Com cada any, el passat 23 d'abril, dia de Sant Jordi, és tornà commemorar la festa del llibre, una evocació que a Montuïri tengué escàs relleu, si exceptuam alguns actes que aquest dia al Col·legi Públic es varen celebrar.

No es tracta aquí i ara de tornar posar de relleu la importància del llibre, però sí pretenem donar una ullada als darrers volums de caire estrictament montuïrer o almanco escrits per gent de la vila des de 1973 ençà, que fou l'any en què Joan Miralles i Monserrat tragué a llum *Un poble un temps*, una obra a partir de la qual i al llarg d'aquests darrers 30 anys l'han succeït altres volums, possiblement més d'una trentena si hi comptam els petits exemplars de *Quaderns Montuïrers*, els que contenen els contes curts guanyadors dels concursos literaris de Sant Bartomeu, els de poesia de Lluís Servera, els del mateix Joan Miralles i els d'una altra dotzena o més d'autors montuïrers amb manifesta referència al nostre poble; interessants exemplars que fan palesa la inquietud literària i sòcio-cultural dels darrers anys, obres d'un esbart de gent que de cada vegada més mostra el seu escaient interès en l'aspecte cultural i a la vegada veure'l plasmat a un llibre.

És evident que no es pot generalitzar aquesta preocupació de reproduir a lletra impresa les obsessions de gent més o manco il·lustrada del nostre poble, perquè fins a mitjan segle passat eren molt reduïdes les persones que disposaven de la cultura necessària per escriure un llibre, si ens atenem als coneixements d'una gent que en la seva immensa majoria tenia com a idea fixa el sobreviure gairebé exclusivament mitjançant el treball i rendiment del camp i en conseqüència no dis-

posava de temps ni tan sols per aprendre a llegir i escriure. Unes condicions gens favorables perquè Montuïri –i, en general, qualsevol poble com el nostre– disposàs de persones en condicions acceptables per escriure un llibre. Ni pensar-ho. A no ser algun bon glosador que volgués deixar constància de les seves cançons populars, i pràcticament res més.

Poc a poc l'afició per la lletra escrita ha anat augmentant, el bagatge intel·lectual ha progressat i a començaments d'aquest nou segle és evident el consum de la literatura i la participació més o manco nombrosa de gent jove en l'edició de llibres. I és de suposar que de cada dia anirà augmentant.

No hi ha dubte que amb aquestes condicions a més de deixar constància escrita a través de les pàgines de **Bona Pau**, poc a poc anirem disposant de nous llibres d'autors montuïrers que posaran a l'abast dels lectors i d'una manera més detallada tant la vida de les persones que de qualque manera s'han distingit en el desenvolupament individual o col·lectiu, com de fets dels passats més o manco recents, o d'inquietuds, aspiracions o projectes de cara al futur o simplement del desig de deixar constància escrita dels rics sentiments plasmats en poemes lluminosos o engrescadors.

És per tant evident que Montuïri pot i deu haver de celebrar la festa del llibre amb perspectives de futur.

O. ARBONA

Nombrós públic va assistir a la presentació dels dos darrers volums el passat 22 d'abril

SENY

Tolerància

La tolerància és una disposició tan important en el nostre temps que es mereix que li dediquem un espai i una reflexió a fi d'estar disposats a posar-la en pràctica.

El qui és tolerant permet certes coses sense consentir-les expressament i a la vegada manifesta una noble actitud amb els qui són diferents a nosaltres o pensen d'una manera distinta. O sia, ésser tolerants suposa ésser respectuosos amb els qui tenen un pensament diferent al nostre, tot i reconeixent les diferències, encara que no compartint la mateixa manera de pensar.

La tolerància neix del respecte als altres però, sobretot, de la manera d'acceptació en considerar que són persones humanes i com a tals són dignes de consideració i mereixedores de respectar la intel·ligència i la llibertat que els concedeix el dret a veure la veritat d'una manera diferent a la nostra. És a dir, no hi pot haver mai veritadera tolerància si no es parteix d'aquesta convicció profunda de la dignitat personal i dels drets dels altres.

La discrepància d'ideologia política mai no hauria de ser causa d'intolerància, com tampoc la diferència de raça o de condició social. Per això no sols s'ha de respectar aquell que creu o pensa d'una manera distinta, sinó que també s'ha de tenir en compte la seva dignitat personal i la seva llibertat de pensar i creure segons la seva consciència. Aleshores la tolerància es transmuta en solidaritat i això condueix a compartir tot quan estigui al nostre abast.

Tolerància és, idò, l'acció de tolerar, de suportar en els altres alguna cosa encara que la desaprovem, fins i tot deixar-ho passar sense consentir-ho expressament.

SALOMÓ

Les fites netes del poeta Damià Huguet

Damià Huguet, poeta nat a Campos i conegut com en Damià Canova, és un dels autors destacats de l'anomenada generació dels setanta on també sobresurten Damià Pons i Josep Albertí. Si l'obra poètica d'Huguet és una de les més notables aportacions a la poesia illenca del segle XX, la seva prosa en forma d'articles convé ésser llegida per

tots els qui estimen la seva terra i la seva llengua. Parlem del llibre "*Les fites netes*" (Editorial Moll, 1996) que recull els seus escrits a la revista *Ressò de Campos*. El poeta assumeix un dels valors més dignes de prendre en consideració: la mediterraneïtat de la nostra condició insular, i per extensió de la nostra vila i del nostre foravila. Ve a dir-nos que

el nostre aire s'alimenta de les mateixes brises que Sicília, la Magna Grècia, com encara la creia Salvatore Quasimodo i que les escumes que emergeixen de les ones que banyen les nostres costes són les mateixes que banyen l'Ítaca grega. Per entendre millor el que deim, observem el que diu el propi Damià Huguet a l'article titulat "*Campos: retrat esgrogueït*" referint-se a la nostra universalitat mediterrània que ens enrevolta: "*I una de les coses més simptomàtiques és precisament aquesta: Aclucar els ulls uns instants, asseguts ben al mig de qualsevol redol de foravila, tacats de sol o de pluja, tocant la terra amb els peus. I obrir-los pausadament, entre un silenci decorat amb cants d'aucell i qualche nigul que besa el paisatge sense precisar amb exactitud el lloc concret on ens trobam: Mallorca, Catalunya, Sicília, Sardenya, Provença, Creta. I, humits els ulls, olorar profundament qualsevol herba. Aixecar-nos d'en terra. Caminar lentament quatre passes fins que toquem amb un petit reducte: un camí, una paret o un arbre que ens indiqui on som. Això és la mediterraneïtat i a Campos, petit tros de Mallorca, la mar i la terra sempre ens recorden qui som*".

El llibre, a més a més, conté un pròleg de Joan Veny en el qual destaca l'ús que fa Huguet de paraules com "*mariol-lo*", "*atxem*", "*mambelle-ta*", "*colflori*"... un altre al·licient per seguir l'obra d'aquest magnífic poeta.

LLUÍS SERVERA SITJAR

Voluntaris de protecció civil de Montuïri

Una trentena de persones respongueren afirmativament a la convocatòria per fere-se voluntaris de Protecció Civil a Montuïri

Restaurant Es Molí d'en Perons

Menú dies laborables • Cuina internacional • Parrilla
(Dimecres, tancat)

C/ Es Molinar, 51 • Tel. 971 64 65 08 • 07230 Montuïri

Curiositat històrica Ballesters

L'any 1338 el Governador va escriure al batle de Montuïri demanant-li "30 ballestes (*homes que sabien manegar la ballesta*) per contractar-los com a poetes del vostre poble; de tal manera que el dissabte sien a Ciutat, tots amb els seus escuts i armadures sense que en manqui cap. I si a la vostra batalla hi ha alguns joglars (*trompetes, balladors, cantants...*) enviau-los de part nostra i que tot d'una entrin a la Ciutat preparats per fer tot quan se'ls manarà". (ARM)

Moment de l'encontrada davant Can Socies

La banda, davant, obria la processó de l'Encontre

El Divendres Sant es commemorà l'Enterrament

Un dels carretons davallant per carrer de Bonavista

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Medicina General
Pediatria
Cardiologia i Aparell Respiratori
Neurologia
Aparell Digestiu
Anàlisis Clíniques
Cirurgia General
Nutrició i Dietètica
Dermatologia
A.T.S. (Infermeria)
Psiquiatria
Psicologia
Ginecologia i Obstetrícia
Angiologia i Cirurgia Vascular
Alergologia
Urologia

LLUCMAJOR

HORARI:
de les 9,00 h.
a les 21,00 h.

Clínica Dental
Odontologia
Medicina Estètica
Ortodòncia
Maxilo Facial
Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica
Ortopèdia
Rehabilitació i Fisioteràpia
Oftalmologia
R.X., Radiologia
Ecografies
Otorrinolaringologia
Podologia
Centre Auditiu
Endocrinologia

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AEGON - AGRUPACIÓ MÚTUA - ALLIANZ - CASER - PLANAS - D.K.V. - AGROUPAMA - IMECO - MEDIFIATC
MÚTUA GENERAL DE CATALUNYA - NOVOMÈDIC - SANITAS - SERSANET - LA BOREAL - L'ALIANÇA - LA ESTRELLA - VITALICIO - WINTERTHUR
MÚTUA D'ACCIDENTS: ASEPEYO - FIMAC - FRATERNIDAD - FREMAP - IBERMUTUAMUR - INTERCOMARCAL - MAZ - UNIVERSAL - BALEAR

Plaça d'Espanya, 56 - C/ Ciutat, 12 - Tels: 971 12 00 64 i 971 12 00 21 - Fax: 971 12 04 26 - (Llucmajor)
www.cemllucmajor.com

LA IMATGE COMENTADA

La primera incògnita que no hem pogut esbrinar quan hem reparat aquesta fotografia que ens disposam a comentar és el per què del ramet de flors que porta cada un dels quatre homes de la imatge. Els dos drets, amb la mà dreta i els dos asseguts, un a la boca i l'altre al coll i a l'orella. Com tampoc hem pogut aclarir l'any en què fou feta aquesta foto, si bé és molt possible que fos entre els anys 1925 i 1930. I encara cal afegir que ha estat molt difícil destriar qui són aquests quatre personatges, perquè d'ells sols en resta un de viu i actualment és la persona més vella del poble: **Andreu Alcover Ribas**, qui el proper 29 de setembre complirà 98 anys. És el qui seua a l'esquerra.

Per cert que n'Andreu conduïa un cotxe amb el qual hi anaren el dia del Dijous Bo d'Inca de 1935, aquest any el 14 de novembre, vuit montuïrers, i a la tornada tengueren un greu accident a conseqüència del qual en moriren tres: el seu pare, en Tòfol Pizà i el padrí d'en Montserrat de Son Coll. Quan foren a l'indret de la possessió de Son Bordils els va avançar un camió de passatgers i els va fregar per dues vegades, els tancà el pas —no oblidem que aleshores les carreteres eren molt estretes i estaven en molt mal estat— i anaren a xocar contra un arbre. Un succés que cridà l'atenció de tota Mallorca i del que se'n parlà molt. Avui n'Andreu, degut a la seva edat, ha perdut moltes facultats i sols surt de tant en tant de ca seva.

Al seu costat, cobert el cap amb una boina, hi seua en **Joan Pocoví "Passiu"**, un home que va anar a Amèrica on féu una fortuna no massa valuosa, però així i tot en tornar va comprar un camió que en un principi el menava en "Toni d'ets Escolans"; més endavant, el seu gendre i encara una temporada fou el mateix propietari qui el conduïa. Un camió que al voltant dels anys 1940 va marxar amb gasogen. Un parell de pics per setmana feia el trajecte al mercat de Ciutat amb

**Miquel "Gurill", Joan "Prats",
Andreu de Son Comelles i Joan
"Passiu", quatre homes joves
montuïrers que a principis del
segle passat "feien vasa"**

dones que anaven a vendre; transportava les mercaderies i les mateixes venedores, fins que amb el temps s'hi afegí en Montserrat "Pelós" també amb el seu camió.

(El qui això ens relatava volgué afegir que en aquells temps o abans, ell treballava a Xorrigó i en adonar-se'n que un carro de Montuïrri davallava les costes —el sentien perquè feien molts de sotracs, degut a tan malament com estava la carretera— hi anaven, se saludaven i feien una curta xerradeta).

El personatge que està dret a l'esquerra és en **Miquel Pocoví "Gurill"**, el padrí d'en Joan Pocoví, qui tengué quatre fills —Tomeu, Jaume, Catalina i Miquel Pocoví Miralles. Vivia a una casa de la seva propietat en el carrer de Ses Tres Creus número 7. D'ell no hem pogut saber més coses perquè els seus nets no l'arribaren a conèixer.

I ja sols resta el qui està dret amb la mà esquerra dins la butxaca. És en **Joan Garau "Prats"**. Un home que al dir de la gent tant ell com els seus avantpassats i descendents sofrien lamentables depressions. Va tenir set fills: Joan, Pere, Jeroni, Bernat, Guillem, Toni i entre

ells, na Joana Aina. Tant ell com el seus fills feren gairebé tots de foravilers. Ell una temporada va estar llogat de missatge a ca na Rosa "Rafalera" i finalment va fer de picapedrer. El seu fill, en Jeroni, abans de morir, també treballava a fora vila, on feia pous, clots, llevava roques amb un llorit i també a la darrereria es posà de picapedrer. Una nissaga que s'ha estès molt dins el poble.

Quatre homes joves, montuïrers, que al llarg del primer quart del segle passat dins el poble eren ben coneguts i se'ls veia aquí i allà, pels cafès i tertúlies i actes socials. I a l'únic que resta viu, Andreu Alcover, el pes del anys l'empeny fort, però així i tot ha arribat ufanós al començament del segle XXI.

O. ARBONA

S'ha dit que...

Multitud d'actes s'organitzaren a l'entorn de les festes pasquals de molt diferent acceptació i complaença. I alguns foren una novetat com fou el cas de les corregudes de carretons o *davallada a l'infern*, com oficialment es batià. I amb un poc més, per manca de control o excés de velocitat d'un dels aparells, va estar a punt de produir-se una desgràcia personal, si bé aquesta fou mínima, comparat amb l'esglai que se'n dugué una mare quan veié atrapades les dues filles seves. Uns esgarriadors laments i el conductor pe'n terra feien tèmer "lo" pitjor.

Amb un autocar ple, dijous dia 22 anaren a veure "Nit de bauxa" al canal 4 de TV. Un grapat varen respondre a preguntes personals i així donaren a conèixer un poc més Montuiri.

Encara molts de veïns passen per alt les normes de bona educació. Massa cartons, papers, vidres i deixalles es poden contemplar pel carrer. I altres, ni tan sols volen depositar-los allà on pertoca: s'obliden que n'hi ha,

de contenidors, per cada casta de residus, per així poder-los reciclar.

És d'alabar que els serveis municipals reposin les pedres que es desclouen en els carrers empedrats. I si s'hi donàs una revisió general i total encara, millor. No se'n veuria cap que es mogués o trontollàs.

Des que dia 1 del passat abril es reobrí el cafè de can Xorri la joventut disposa d'un nou "cau". I ho alaba, sobretot per l'espaiosa terrassa i l'admirable paisatge que des d'allà es pot contemplar.

El restaurant d'Es Molí d'en Perons també, després d'una temporada de tancat, es reobrí dia 5. Es féu una crida, el poble va respondre i els amos, satisfets.

Els campionats de truc van eixorir un bon grapat d'aficionats i aquests remogueren altra gent del poble i hi hagué molta participació. I un parell de dies es va notar dins la vila.

Se sentiren diferents i oposats comentaris a la celebració del mercat del dilluns de pasqua. Des de molt d'anys ençà no n'hi havia, però ara, essent dia laborable, qualcú ho va exigir. I així mateix veiérem exposats 5 o 6 llocs de venda.

S'ha netejat el torrent de Pina i ara l'aigua en ploure podrà circular millor. Són molts els qui s'hi han fixat.

Les excursions de S'Esbart des Pla no afluixen. Prest arribaran a les 300 sense haver-ne repetida cap. I llavors diuen que Mallorca es petita!

A més S'Esbart i de les associacions de tercera edat, també n'organitza Sa Nostra, la Banca March i ara, la del primer de maig, l'Ajuntament. I a totes hi ha concurrència. Es veu que agraden.

"Els cossiols no obstrueixen es pas —deien un veïns afectats després de llegir un dels paràgrafs que es publicava en aquesta secció del mes de març—, sinó els cotxes que hi aparquen infringint els discs de prohibició".

singulars

Pere Miralles Roca
Músic, pagès i... popular

Ara que l'Ajuntament ha contractat dos arquitectes hauran d'anar més alerta els qui vulguin aixecar construccions il·legals, sobretot a fora vila, i... les de dins el casc urbà, també.

EN XERRIM

singulars

Joan Blascos Ginard
"Palomina"

Carme Pinteño Gómez
☎ 608 947 559

Carrer Donzella, 22
Tel/Fax 971 16 68 66
07260 PORRERES

L'AJUNTAMENT INFORMA

Gran participació a les Festes d'es Puig

Com cada any coincidint amb les Festes de Pasqua l'Ajuntament va organitzar diferents actes culturals i esportius per celebrar aquestes festes. Els actes començaren el passat dia 5 d'abril amb unes xerrades sobre l'esport escolar i el comportament els pares davant les actuacions esportives dels fills. Aquestes conferències foren a càrrec d'Antònia Bosch i Antònia França, professores de l'INEF, i varen estar organitzades pel Col·legi Públic Joan Mas i Verd i l'Institut Municipal d'Esports de Montuïri, a l'igual que la xerrada sobre salut i activitat física a la vida quotidiana, a càrrec de Catalina Capellà, també professora de l'INEF. El bàsquet i el futbol també tingueren el seu moment a les festes de Pasqua.

El dilluns dia 12 d'abril, a la sala d'actes de l'Ajuntament, es va presentar el llibre n.º 7 de la col·lecció "Quaderns Montuïrers": "Vida i obra de Pere Capellà Roca "Mingo Revulgo", a càrrec del seu autor, Joan Miralles i Monserrat. El Batle de Montuïri, el conseller de Cultura, honorable senyor Francesc Fiol, i el director de la revista Bona Pau. Destacaren les virtuts d'aquest algaí, montuïrer d'adopció. Després es va procedir a la presentació del llibre dels contes guanyadors de l'edició XII del Concurs de Conte Curt Antoni Gomila Sant Bartomeu 2003 i la presentació de les bases pel concurs d'enguany.

Diada del Puig

El batle del Puig, Pare Antoni Martorell, va donar el "sus" a la pujada al Puig de Sant Miquel que com cada any es va celebrar el segon dia de Pasqua. Molts foren els montuïrers que pujaren a peu a venerar a nostra senyora de la Bona Pau. Com és també habitual es va celebrar la final del campionat de "tella" que enguany va guanyar Esteve

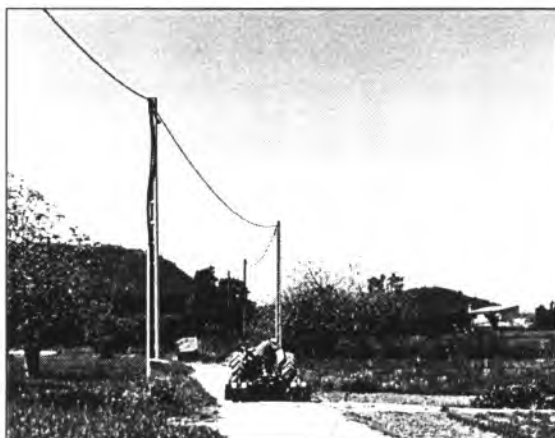
El dia del Puig el batle entregà la vara al P. Martorell

La presentació del XIII Concurs de Conte Curt

Els guanyadors del campionat de tella

El mes passat foren rehabilitats diferents camins

Barceló, ocupant la segona posició Miquel Nicolau i en tercer lloc, Sebastià Rigo. Una vegada acabada l'eucaristia, la Banda de Música de Montuïri va posar la música per a tots aquells que es varen animar a ballar boleros i ball de bot.

Rehabilitació de diferents camins rurals de fora vila

L'ajuntament de Montuïri amb col·laboració amb la Cooperativa Agrícola de Montuïri a dut a terme durant aquests darrers dies la rehabilitació dels diferents camins de vila, les actuacions han consistit a tapar amb grava tots els clots existents i la neteja d'herbes de les voreres dels camins per personal especialitzat.

Xerrada sobre protecció civil

El passat dijous dia 29 d'abril va tenir lloc una nova xerrada sobre protecció civil, ja que després de la iniciativa de l'ajuntament de Montuïri de crear un nou cos de voluntaris de protecció civil, han estat molts els que s'han interessat per aquest tema i es pot dir que gràcies a aquest interès els cursos de formació es podran fer a Montuïri mateix, ja que el nombre d'inscripcions a superat les previsions.

Homenatge a Esteve Barceló

El primer divendres d'abril, en el Restaurant Es Cantó de Montuïri, l'Ajuntament de Montuïri juntament amb la Federació de Caça i la direcció General de Caça del Govern Balear varen retre un homenatge a Esteve Barceló per haver aconseguit guanyar el Campionat Nacional de Caça de Perdiu amb reclam celebrat a la localitat de Reolit, a Albacete.

Dia 3 la Coral Mont-Lliri va oferir un concert a l'església i el dia de Pasqua, després a l'encontre, a plaça, un altre, la Banda de Música

Reportatge filmat

Dia 1 d'abril a plaça semblava que hi havia d'haver festa, quan realment no fou així. Es tractava de dur a terme un reportatge filmat sobre la vida d'Andreu Oliver qui havia estat enterrat a Montuïri. S'empraren "extres" de la vila i filmaren llocs emblemàtics relacionats amb el finat. Càmeres i material adient i en abundància no en mancava.

Reinauguració de Can Xorri

El mateix dia 1 a l'horabaixa fou obert al públic l'emblemàtic cafè de Can Xorri, a plaça, on pràcticament tot el poble coneix, sobretot la gent d'edat ja l'havia freqüentat quan va estar obert anys enrere. Disposa, com abans, d'una espaiosa terrassa i sembla que a més i amb el temps s'hi instal·larà restauració.

El Molí d'en Perons, reobert

El restaurant del Molí d'en Perons, al final del carrer del Molinar, de bell nou, dia 5, es tornà reinaugurar, ara regentat per José i Rukama. Al migdia faran menús i a la nit, carta internacional i "parrilla". Romandrà tancat els dimecres.

Homenatge a un campió

Dia 2 es va retre homenatge a Esteve Barceló Cerdà per haver assolit recentment el campionat d'Espanya de Perdiu amb Reclam. L'acte es va celebrar al restaurant "Es Cantó".

La Coral Mont-Lliri

La nit de dia 3 i dirigida per Vicenç Juan Rubí, la Coral "Mont-Lliri" va oferir un concert a l'església en el transcurs del qual s'interpretaren

obres de Palestrina, Gomar, V. Juan Rubí, T. de Victoria, Haller i per últim, el "Celebrabo te, Domine" del P. Martorell.

Setmana Santa i Pasqua

Com anys anteriors, les celebracions de Setmana Santa començaren el diumenge de Rams i a Montuïri acabaren el dia de la Festa del Puig.

(Continua a la pàgina següent)

RESTAURANT

ES
REVOLT

Especialitat en

Pa amb oli amb sípia • Frit

Cart. vella de Palma, s/n • Telf. 971 64 66 00 • Montuïri

ORTOPÈDIA

C.Φ.P.

CENTRE ORTOPÈDIC PALMA

• Ajudes tècniques
Cadires de rodes, llits sanitaris, grues, caminadors...

• Plantilles a mida
• Òrtesi i pròtesi
• Ortopèdia esportiva
• Departament de mastectomia

C/Reina Esclaramunda, 4 - 07003 Palma

Tel.: 971 717 933

L'amo jove de Can Xorri el dia de la inauguració

A la davallada de carretons en el carrer de Bonavista es va haver de lamentar un accident si bé les conseqüències foren lleus

(Ve de la pàgina anterior)

Davant Ca ses Monges es beneiren els rams i en processó es dirigiren a la parròquia. Les funcions i processons del dijous, divendres i dissabte Sants foren molt participades i concorregudes. El diumenge de Pasqua, a l'encontrada, tanta de gent com sempre i a la sortida de l'Eucaristia, com de costum, la banda de Música oferí un concert.

Presentació de dos llibres

El vespre de dia 12 foren presentats dos volums: el número 7 de la col·lecció "Quaderns Montuïrers" que porta per títol "Vida i obra de Pere Capellà Roca "Mingo Revulgo" i el llibre "XII Concurs de Conte Curt Antoni Gomila, Sant Bartomeu 2003". A més del parlament del director de **Bona Pau**, l'autor del primer llibre, Joan Miralles i Monserrat, en féu la presentació i tot seguit el Conseller d'Educació i Cultura del Govern, Francesc Fiol, presentà el segon i tancà l'acte.

Festa del dia del Puig

Dia 13, tercera festa de Pasqua, com és tradicional, una multitud de montuïrers i gent externa es va concentrar al Puig de Sant Miquel. Abans, a les 9, l'alcalde, a plaça, féu entrega de la vara de batle del Puig al P. Antoni Martorell. A l'Eucaristia va predicar el sacerdot montuïrer Baltasar Amengual. El balls regionals amb la banda de música animaren la festa, a la sortida.

Nova junta del Patronat

A resultes de les eleccions de nous membres de la Junta Directiva del Patronat de Música -ja que acabaren la seva tasca la Presidenta Antònia Arbona i la Vocal Magdalena Pizà- les persones que s'hi han incorporat per dos anys són: Francesc Mendoza i Margalida Costa. La distribució de càrrecs és la següent: President, Guillem Ferrer Arbona, Vice-president, Amador Bauçà Servera, Tresorera: Margalida Costa

Roig, Secretària, Joana Maria Fiol Jordà, Vocals, Honorat Moll Ribas i Francesc Mendoza Cabrera.

Davallada de carretons

El dissabte dia 17 i partint de la plaça Vella tengué lloc la davallada de carretons. Fou una prova perillosa i sols s'hi presentaren cinc concu-sants.

Accident mortal a la carretera

Dues persones resultaren mortes l'horabaixa de dia 26 a conseqüència d'un accident a la carretera produït a cent metres de Cas Carboner cap a Palma. Les dues víctimes foren un home de 34 anys, de Porto Cristo i una dona de 23, de S'Arenal.

Bartomeu Mas, reelegit Jutge de Pau

En el ple celebrat el passat 29 de maig fou reelegit Jutge de Pau de Montuïri el qui ho és des del maig de 1989, Bartomeu Mas Arbona. I com a substitut, Joan Mayol Gomila.

Voluntaris de Protecció Civil

Dia 29 tengué lloc a l'Ajuntament una reunió amb el responsable de la Direcció General d'Emergències del Govern, Joan Nicolau, el qual va explicar a la trentena de montuïrers que han respost positivament a la convocatòria del passat 12 de febrer, com preparar-se per a aquesta comesa i a la vegada elaborar un pla d'emergències a fi d'augmentar el nivell de seguretat en cas d'una catàstrofe o alguna necessitat, com també per a protecció i autoprotecció.

E.S.
SES JARDINES
CTRA. MANACOR, KM.29,3
07230-MONTUIRI
TELF. 971646146

Andrés Ruiz Jiménez "Andrés"

Foren 18 germans. Fa 45 anys que s'instal·là a Montuiri i aquí treballà fins a la jubilació

Ens trobàvem dins un bar feia més de mitja hora esperant. Haviem quedat que ens veuríem amb una persona per entrevistar-la. Es torbava molt en acudir a la cita. Vaig esperar mitja hora més i tampoc féu acte de presència. Bé —vaig pensar—, serà una alta vegada; però vaig continuar esperant una estona més.

Al meu costat, n'Andrés Ruiz Jiménez m'estava contant històries del seu passat. És un gran conversador. Al temps que el mig escoltava no perdia de vista la porta del carrer, esperant el que havia d'entrevistar. Mentrestant n'Andrés m'havia contat la meitat de la seva vida i el que havia d'entrevistar no arribava.

Amb els pensaments enfora vaig disposar-me a partir. Andrés continuava il·lustrant-me amb històries de fam i desventures. Volia acomiadar-me però no el volia deixar amb la paraula a la boca.

De cop se'm va ocórrer: n'Andrés podria servir igual per a l'entrevista.

Em vaig girar a ell dient-li:

— Per què no demanam dos cafès i mentrestant em contes detingudament i amb ordre tot quant m'acabes d'exposar?

No es féu pregar ni un minut. Va estar d'acord i començarem el col·loqui.

Andrés va néixer al poble de Fuente Alvilla (Albacete) l'any 1930.

Quan li demanam per la seva família ens duim la primera sorpresa.

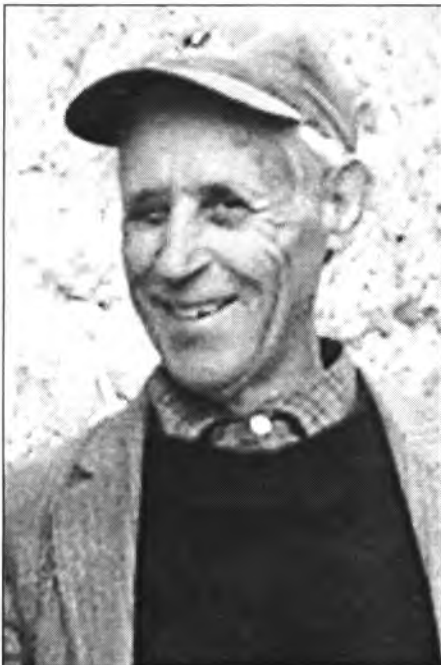
— "Nosotros fuimos 18 hermanos —ens diu— de los cuales sobreviven 12".

— Com es deien, del major al mes jove?

— El major nomia Alonso, després Matilde, Antonio, Andrés, Constantino, Mariano, Miguel, Josefa, Lola, Josè... Perico... —es queda pensant— "no me acuerdo de más".

— Continuem, no és extrany. A què us dedicàveu a Fuente Alvilla? Quina feina era la vostra?

— Érem agricultors. Teníem una

finca d'uns 80 "almudes", que serien unes 40 quarterades mallorquines. Estàvem a uns 40 quilòmetres de la capital: Albacete.

— Bastava aquesta extensió de terra per sostenir la família?

— Aquí estava el problema —contestava molt seriós—. També teníem llogades altres finques més petites, que contràvem juntament amb la nostra.

— A quins cultius us dedicàveu?

— Gairebé com aquí: blat, ordi, civada, ciurons, lleties, patates, melons... era la producció corrent d'aquelles terres. Però tot quan recol·liem no ens bastava per sostenir la família. Els aliments escassejaven i ens havíem de calçar i vestir. La nostra taula era nombrosa. A més dels nostres pares i germans, teníem amb nosaltres els padrins i els sogres i també alguns amics cada dia. La fam estava a l'ordre del dia.

— No teníeu altra feina amb la que us poguéssiu dedicar?

— Aleshores hi havia molt poca feina allà, i la que ens oferien no era ben remunerada. Sortien alguns treballadors i et donaven 30 pessetes al dia, de sol a sol i sense el manteniment. Et parl dels anys 60 al 65 més o manco.

— Andrés: saps llegir i escriure?

— No, no en sé. Et sembla que amb aquest panorama que t'he exposat els meus pares podien enviar-me a escola? No hi vaig poder anar.

— Vertaderament, segur fèieu les llesques primes.

— I tant primes! Cansats de passar vam decidir venir a Mallorca. Era una aventura arriscada per a nosaltres.

(Continua a la pàgina següent)

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

(Ve de la pàgina anterior)

– Qui foren els qui venguereu?

– Ah!, Bé, m'explicaré: abans de venir i amb totes aquestes mancances jo m'havia casat i tenia dos fills petits. Apurat i lluitant per sobreviure em vaig llogar amb un mercader de bísties. Recorriem totes les ciutats amb les seves fires i mercats; ell amb moto i jo muntat damunt un cavall, que per cert duia una campaneta penjada al coll. Darrera, pels camins i carreteres, hi duia més de cent muls, mules, cavalls, egües... El "tratante" m'esperava o venia després al lloc indicat. Conec moltes ciutats a l'om de cavall. Vaig fer aquest treball durant 7 anys. Aquest bestiar el conec molt bé. Anava a ca meva cada un mes o dos. Els fills no em coneixien ni jo a ells. Ho dic de bon de veres. Què podíem fer?

– Tu ho diràs.

– El meu sogre, en "Moreno", que tu has conegut, havia vingut a Mallorca. Vivint Montuïri m'aconsellà que vingués. Era l'any 1970 hi vaig venir directament.

– Quina fou la teva primera feina?

– Espolsar ametles a la possessió de Meià. Després de la campanya vaig tornar a Albacete, però un cert temps amb la dona i els nins vinguérem a Montuïri. D'aquí ja no m'he mogut més.

– Quants de fills tens?

– Em vaig casar a la meua terra amb la que és la meua dona, Maria Antònia González Villar. Allà hi varen néixer tres fills: Constante –el mecànic–, Josefa i Isabel. Els altres dos: Andresín i Maria Antònia són nascuts a Mallorca. Son ja majors i fan feina a distints puns de l'illa i Barcelona. Tots anaren a classe a les escoles de Montuïri.

– Quan t'instal·lares definitivament al nostre poble, on feies feina?

– Agafava qualsevol treball que sortís, fos el que fos. Amb aquesta situació, bastant de temps; fins que vaig passar de picapedrer amb en Toni Verger i en Joan Fornés "Móra" durant 12 anys. Treballant amb ells em vaig jubilar. He dir mentrestant que abans havia fet feina durant 5 anys a la cimentera. Treball que vaig deixar per consell del metge degut que era molt perillós per la pols.

– Fa més de 40 anys que deixares el teu poble, suposam estaràs en contacte amb els familiars que hi tens.

– En efecte. Per correu postal i telèfon ens comunicam. A més he anat a visitar-los personalment.

– Ha sofert canvis el poble des que el deixares?

– Sí, i grossos. Com a detall et diré que els que eren pobres com jo, ara són rics. Actualment hi vaig poc, no conec quasi ningú i això em dóna pena.

– Com ha passat aquesta gent de pobres a rics?

– Senzillament: emigraren a Alemanya. Hi varen estar bastants d'anys i feren doblers.

– Enyores la teua terra?

– No. La família més íntima la tenc aquí. Tots els meus fills s'han criat a Mallorca i jo, com he assenyalat, fa més de 40 anys que visc a Montuïri. Em trob a ca meua. Estic content amb els mallorquins, especialment amb els montuïrers. Sempre m'han tactat molt bé.

– Precisament... amb tant de temps de viure aquí, és estrany que no parlis el mallorquí. A què es deu?

– Idò... "no lo sé, no me atrevo. Ahora bien, todos mis hijos se expresan en mallorquín perfectamente".

– A què et dediques ara jubilat, i com passes el temps?

Una expressió feliç es dibuixa a la seva cara.

– Quan m'aixeic el matí –diu rient– a prendre un "cafetito" o un conyac en el bar. Allà altern amb els meus amics. Després faig les feines que em comana la meua dona. Tot seguit acostum anar-me'n al camp o a la garriga. Segons l'època puc dur esclata-sangs, caragols, espàrrecs... quan arrib al poble pastur un cert temps pel cafè... amb aquesta vida em sent feliç.

– Però si amb un cop de fortuna et tocàs la loteria, per exemple, i estiguessis en possessió d'un gran capital, tornaries a viure al teu poble?

– Ni pensar-ho. Estic molt bé a Montuïri; aquí m'han tractat molt bé i és ca nostra.

– Et preocupa tornar vell?

Alça les espatles amb un gest molt significatiu.

– No, no em preocupa. Vendrà el que vendrà. Jo procur portar-me honradament en tot i amb tots i a tots respect.

– Per acabar: com veus els esdeveniments a nivell mundial. Tu veus la TV, escoltes la ràdio i sents comentaris.

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

Damunt un cavall i seguit per un ramat de més de cent muls, egües, cavalls... feia els mercats i fires per ciutats i pobles del centre d'Espanya

S'ha posat molt seriós davant la pregunta.

— Sí. Ho veig tot molt negre, però tenc esperança; confii que els homes recobraran l'enteniment i la pau serà un fet. Som persones i hem de portar-nos com a tals. Cada dia estic més content de viure a Montuïri, com també tota la meua família. El nostre poble és tranquil i la tranquil·litat i la pau no tenen preu.

Alegre i admetent amb una abundant dosi de simpatia, l'entrevistat de torn trepitja cada dia els nostres carrers, una i una alta vegada. Se'l pot veure a la barra d'algun bar o també, com ha assenyalat, pel camp cercant espàrecs o caragols dins una vorera. "Andrés" apareix al lloc més inesperat, sempre de bon humor i amb l'inevitable "buenos dias"

o "buenas tardes".

El personatge és una espècie de "Lazarillo de Tormes", ja major, que les se sap totes. Feliç dins el seu ambient. Econòmicament no li sobra res, però reparteix simpatia als quatre vents.

L'hem d'imaginar estant a la península, a lloms d'un vell cavall amb una guarda de bestiar que el se-

gueix. Sortint de Cuenca cap a Segòvia per enfilear la carretera que va a València, on s'acomia de pressa dels amics dins un bar al costat de la carretera, perquè dies després l'esperen a Jaén. Fou un esser solitari, una petita figura dins les planícies de Castella amb una llosca humida i apagada, aferrada als llavis, i el petit capell tirat a un costat cavalcant baix un sol de justícia o, a vegades també, afrontant les inclemències d'un cru hivern, somniant acabar la singladura i poder abraçar els seus que no ha vist fa mesos.

MIQUEL MARTORELL ARBONA

Para aquellos que tienen instinto.

PLA DE PREVISIÓ ASSEGURAT

Reduïu la vostra declaració

i assegura-vos un bon rendiment

FORNAMENTA 971 767 242 / WWW.SANOSTRA.ES

"SA NOS TRA"
CAIXA DE BALEARIS

Masterpiece Cinco Agujas No 27857-1121: Mecanismo mecánico automático con indicador de fechas mediante agujas, caja de acero inoxidable, dos cristales de zafiro irrayables (fondo transparente), esfera de plata 925, agujas luminiscentes, impermeable hasta 30 metros, brazalete de piel cosido a mano.
www.mauriceclacroix.com

Fermin
joyeros

Porto Cristo - Manacor - Cala Millor

MAURICE LACROIX
Switzerland

Tomorrow's Classics

Carles Arbós Berenguer, arquitecte municipal

"En haver d'edificar o fer reformes tant dins com fora el casc urbà s'ha de confrontar la legislació"

A l'arquitecte municipal, Carles Arbós Berenguer, se'l pot trobar dos dies a la setmana a l'Ajuntament de Montuïri, si bé sol els dimecres els dedica a atendre la gent que li vol consultar temes relacionats amb el seu càrrec. Hi ho fa així perquè l'altra jornada la dedica a l'estudi dels d'aspectes que són tant d'incumbència general com dels particulars que se li han consultat. "Abans de donar una llicència o elaborar un informe –ens deia– vull haver-me estudiat l'expedient i consultat la legislació, si és necessari". Si bé és jove, sols té 31 anys, ja en fa sis que va acabar la carrera i els dies que no ve a la vila treballa al seu despatx professional a Palma.

– Fa molt de temps que es parla de l'aprovació de les Normes Subsidiàries de Montuïri. Voldria dir-nos en quin punt es troben?

– El coneixement que tenc de les NN SS és molt superficial ja que hi ha tot un equip de companys que estan redactant la normativa i de les quals en tenc un coneixement molt superficial. Ara bé, la tramitació d'una normativa és molt llarga i complicada, tota vegada que després de ser aprovada pel Consell Insular hi ha un termini per presentar al·legacions. A mi em consta que s'hi treballa però encara no s'ha arribat a desenvolupar el

text definitiu. De totes maneres el batle en podrà oferir més detalls.

– Així i tot, ens podria donar la seva opinió?

– La normativa vigent és la mateixa que tenim des de 1986 i encara amb tota probabilitat n'hi ha per més d'un any.

– Parlem, idò, sobre les zones verdes.

– Sempre pens que són massa poques. I a Montuïri no és que n'hi hagi

moltes en el casc urbà. Les "zones verdes", entenent zones protegides en sòl rústic, són inedificables i d'aquestes n'hi ha poques, d'aquí que la tendència sia la de protegir de cada vegada més el sòl.

– I de les zones verdes dins el poble?

– Són zones d'equipament pròpiament dites. Entendríem com a zones verdes places o espais públics i aquí n'hi ha un parell. Crec, per altra part, que s'han de tenir en compte una sèrie de paràmetres que s'ha de respectar segons el tant per cent del territori. És, per tant, de suposar que n'hi haurà més i tant de bo que fos així, no tan sols per a Montuïri sinó per a qualsevol poble o ciutat.

– És avantatjós o perjudicial?

– Això sempre és contraproductiu per al veïns, perquè la gent vol rendibilitzar el sòl i aquest puja cada vegada de preu. Aleshores un Ajuntament té més difícil adquirir sòl per fer-ho zones verdes, ja que s'ha de pagar a preu de zones edificables. Ara bé, a Montuïri és molt difícil que n'hi hagi més.

– I zones d'equipament?

– De moment tampoc n'hi ha en excés. Tenim la zona del poliesportiu, la zona de les escoles, la zona de l'Ajuntament, la biblioteca, el cementeri... són zones per a les quals es prenen mesures per part de l'Ajuntament perquè en un moment donat puguin créixer a fi de donar resposta a noves necessitats, cosa que sempre mir i em consta que el batle també ho fa. Quan em demanen assessorament sobre aquest tema sempre mir que es puguin ampliar en un futur.

– Quin és l'objectiu general de les NN SS?

– La finalitat és la d'ordenar racionalment l'ús del sòl i a la vegada protegir el territori, encara que a vegada es considerin contraproductius perquè, com diuen, mai plou a gust de tots. Però la idea és la de donar serveis i respostes a les necessitats del

Restaurant (DIMARTS TANCAT)
Ca's Carboner

REFRESCS DE NOCES, COMUNIONS, BAPTISMES...

Bufet diari de dilluns a dissabte
Mè, porcelletes, porcelles i altres plats per dur-se'n

Ctra. Manacor, km. 28 • Tlfs. 971 64 65 04 - 971 64 40 66
07230 MONTUÏRI

poble i alhora complir les normatives vigents, les quals són d'aplicació a Mallorca i a tota la comunitat autònoma i a vegades són molt complicades. L'objectiu és l'ordenació racional de l'ús del sòl a fi que tenguim una utilització tan agradable com sia possible, doni resposta a les necessitats de la gent, intentant en la mesura possible no envair més territori del que es necessita.

– Quin són, en general, les condicions d'edificabilitat dins el casc urbà?

– Hi ha varies zonificacions. Per una part hi ha el casc antic o sia la zona més originària, més primitiva, que estaria formada per tota aquesta zona on hi ha la parròquia, l'ajuntament, es Molinar... i en aquesta zona pràcticament ja està tot construït o resten parcel·les buides molt petites. En general es pot construir un 60% de parcel·la.

– I el 100%?

– No; encara que sobre les edificacions ja existents el seu règim és peculiar. Allò que nosaltres no podem fer és enderrocar una edificació que fa 50 o 100 anys es va construir. La idea, tot seguint l'esperit de la normativa, seria la de conservar l'ús tradicional del casc antic. Una altra cosa seria desentonar molt.

– Hi ha previsions sobre ampliació del casc urbà de Montuïri?

– Aquestes previsions en gran part vénen donades pel pla territorial aprovat inicialment a principis d'enguany pel Consell i del que tanta polèmica es va moure. Dit pla determina el tant per cent de creixement de cada municipi en funció de la seva superfície i dels seus habitants. A Montuïri, en principi, evidentment, dins el pla, està previst que creixi i per on. És a dir, nosaltres com Ajuntament, pràcticament no tenim opció per determinar per on volem que creixi el poble. És per això que molts d'ajuntaments que ja tenien previstes ampliacions que posteriorment no han coincidit en les que se'ls ha fixat. Ara han presentat al·legacions. Nosaltres, a Montuïri, també n'hem formulades una sèrie, al pla territorial. Férem uns estudis en els quals exposàvem tot allò que s'havia de tenir en compte. I ara veurem,

quan s'aprovin definitivament, si hauran tengut la deguda resposta. De totes maneres hi ha zones on és més propici que cresqui i s'han de tenir en compte.

– Ja s'han fixat aquelles zones que no seran casc urbà?

– Sí. El criteri de la normativa és delimitar molt clarament quines són les zones susceptibles de créixer, tant de sòl urbà com de sòl urbanitzable, i en aquest cas està molt definit en el municipi. Tenim molt clar quin és el bessó que formaria el nucli urbà. I la resta, també, quin és el sòl rústic.

– I de les edificacions en sòl rústic, que de cada vegada proliferen més?

– En sòl rústic es pot edificar amb una sèrie de condicions, però sense oblidar mai que el destí primordial és el de ser camp.

– Com es classificaria el sòl rústic a Montuïri?

– A Montuïri hi ha una diferenciació molt clara: per un costat tenim la part forestal on hi ha una vegetació tipus alzinar o que tradicionalment s'ha considerat zona boscosa. Aquestes zones, tipus Ses Rotes, Puig de Sant Miquel... estan protegides ja que es tracta d'un ANEI (àrea natural d'especial protecció). Aquí pràcticament resulta inedificable. Evidentment es pot mantenir tot allò que és legal, però noves edificacions, no.

– I a les zones forestals?

– A les zones forestals tenim el ma-

teix problema. En principi una zona forestal hauria de ser inedificable, excepte aquelles construccions que el Consell Insular consideri que per un motiu o altre s'hi han d'instal·lar. Per exemple, un lloc per estudiar la natura a fi de millorar l'entorn on tal vegada es podria permetre; autorització que en tot cas no depèn de nosaltres.

– Què passarà després de l'aprovació del Pla Territorial Insular pel que respecta al sòl rústic?

– Tot allò que està fora de les zones ANEI i del casc urbà, és sòl rústic i ara resulta que amb l'aprovació del Pla Territorial Insular s'han planificat terrenys que en principi eren sòl rústic, com àrees d'un cert grau de protecció. I en aquestes àrees si bé es pot edificar, normalment el paràmetres són molt inferiors. És a dir, nosaltres tradicionalment, tractant-se de sòl rústic, podíem edificar un 3% del que era la parcel·la i un 4% d'ocupació. L'ocupació es refereix a tota aquella projecció damunt el terreny.

– On es podrà edificar?

– La parcel·la mínima venia essent de 14.000 metres quadrats, o sia un poc menys de dues quarterades. Això en termes generals se sol mantenir, però hi ha zones on encara és un poc més estricte i només es deixa edificar una planta. I ara el Pla Territorial ens ha modificat aquests paràmetres, la majoria en zona rústica i ha minvat un 1% en tots els sentits. És a dir: l'ocupació és un 3% i l'edificació un 2%. La parcel·la mínima

(Continua a la pàgina següent)

Hotel Rural Es Figuerol Nou Es Pati de Montuïri

Restaurant

Diligent servei

Amb totes les comoditats

Acurada atenció al client

Servei de noces i banquets

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

(Ve de la pàgina anterior)

ma es manté en 14.000 metres.

– La normativa, ha variat?

– Les parcel·les rústiques que es varen segregar abans de 1958 i que tinguin 14.000 m², són edificables. Les parcel·les que se segregaren posteriorment, com pot esser el cas d'un gran senyor que ho va xapar per segregar-ho; en aquest cas i per evitar l'especulació es va penalitzar i es digué que havien de ser de 30.000 metres quadrats.

– Aquells que han comprat un tros i volen edificar, que passa?

– Avui en dia, segregar a efectes d'edificar en sòl rústic està prohibit per la llei en curs. O sia que una persona que tenguí una gran extensió de terreny no ho pot xapar per després vendre per edificar. En aquest aspecte la normativa va evolucionant a fi d'evitar l'especulació en sòl rústic. Com es contempla, de cada vagada s'anirà a protegir-lo més i això és una cosa bastant lògica.

– Si un disposa d'un terreny i hi vol edificar, li serà impossible?

– Jo crec que tampoc es tracta de desracionalitzar l'urbanisme. Record que quan es va parlar de les moratòries famoses, molta gent que tenia terres va tenir por a perdre el dret d'edificació i tot aviat es varen començar a fer projectes. I va resultar que es donaren llicències per a allò que no havien de menester per res. Com és el cas de famílies amb un fill de dos anys i ja tenien por que el dia de

demà no hi poguessin fer una casa.

– Quin consell donaria, en aquest aspecte?

– En aquests casos hem d'estar tots tranquils, perquè el que no pot fer la llei és vulnerar els drets de la gent. Per tant, una persona que tenguí terres les ha de donar l'ús que tradicionalment han tengut i no passar pena que a un li puguin llevar els drets d'edificar, perquè en sortir una llei es contempla el règim d'adificació existent així com les necessitats dels propietaris.

– Quina és la seva opinió personal?

– Crec que sempre es podrà construir, perquè la gent sempre necessita vivendes i la normativa anirà evolucionant a la mesura de les necessitats. Per això, que tothom estigui tranquil i que facin tot allò que hagin de menester.

– Sobre el nou carrer paral·lel al de Palma que ara es vol construir, què ens pot dir?

– De fet aquest carrer ja estava re-flexat a la normativa de l'any 1986; per tant no és un carrer nou que ara s'hagi projectat. En els plànols d'aquell any ja es preveia que es podria fer aquest carrer.

– D'aquest nou carrer, que més ens pot dir?

– De fet jo no estic redactant el projecte, ja que s'ha encarregat a un company. El conec mínimament i s'ha intentat respectar tot allò que diu la normativa i en particular s'han es-

tudiat les propietats de la gent, una per una.

– Ho considera beneficiós per a tothom?

– Sí, encara que qualcú pugui pensar que serà un perjudici pel propietari de les terres per on ha de passar. És cert que suposarà unes despeses, però el propietari, en haver-se fet el nou carrer, podrà gaudir d'uns solars urbans que ara per ara no existeixen i no són edificables. Però posteriorment en traurà uns beneficis, com és l'edificabilitat que tendran aquests espais. Per altra part crec necessari que es faci aquest carrer perquè així el poble tindrà nous indrets de creixement, que en aquests moments, de no fer-se, estarien aturats.

– On començarà el carrer?

– Per ara, més o manco començarà en el carrer Alexandre Rosselló i s'allargarà uns centenars de metres i això sols serà una part. El total, però, anirà aproximadament des del carrer del Garrover fins a l'indret de les escoles. Hem de tenir en compte que d'aquest carrer ja hi ha trams que existeixen i, per altra part, fer-ho tot d'una vegada seria una tasca totalment impossible. Repetesc, però, que el projecte el desconec en la totalitat i que no l'estic redactant jo.

– De les llicències urbanístiques, què ens pot dir?

– Que el tema de cada vegada es complica més. És un feina poc agraïda, si bé entenc molt bé els problemes del veïns. La gent ve aquí i demana que pot fer dins ca seva o si té un quartó i demana si hi pot edificar. I jo som la persona encarregada de fer de pont entre la normativa, que és moltíssima, i la gent normal i corrent que, com és natural, no té idea de com és el món urbanístic. I per afegit, en haver-ho explicat moltes vegades no agrada.

– Se cerquen solucions?

– Sí. A nivell de llicències sempre intentam cercar una solució de tal manera que sia possible i a la vegada legal i així donar solució els respectius problemes. S'ha de tenir present que no es pot construir il·legalment i després emparar-se amb la llei, ja que la llei no preveu una solució derivada del seu incompliment.

**FABRICACIÓ DE
BALUSTRADA I
BIGUES DE TAUló
IMITACIó FUSTA**

**Servei de transport propi per a tota l'illa
Magatzem i oficina**

Ctra. Palma-Manacor, km. 28,5 • 07230 Montuiri (Mallorca)

Tlfs. magatzem: 971 64 67 44 • 971 64 60 95

Tlf. particular: 971 64 61 73

- Com el satisfà fer feina a Montuïri?

- He de dir que estic encantat de fer feina aquí i dins el poble no tenc cap problema; reb un tracte molt bo i com que exposen les coses tal com són i jo també som d'aquesta manera, m'agrada xerrar molt clar i cada vegada que venc aquí, cada setmana, tenc 7 o 8 visites i això fa que conegui molta gent, de la qual cosa n'estic molt content.

- Essent així, què diria a la gent?

- En general diria que si qualcú té algun dubte referent al tema urbanístic, que pensi que abans de tirar pel camí dret, que després quan les coses estan fetes fa mal arreglar, val la pena que em vinguin a veure o em cridin per telèfon i em facin la consulta a fi que sàpiguen a què s'han d'atendre, ja que a vegades per desconeixement no es fan les coses bé.

- Té dificultats la seva feina?

- Esser tècnic municipal avui en dia és més difícil que fa una sèrie d'anys. Llavors les coses es podien

*Aquestes dues
pepes són les
bessones d'en
Pep Ribas Mulet
-Roegó- i de
Francisca
Fullana Jaume -
Galiana-. La de
la dreta és na
Magdalena i per
tant la de l'es-
querra és na
Rosa. Tenien en
el moment de fer
la foto quasi bé
mig any*

fer en sentit comú i a vegades no hi havia moltes lleis i se seguia un poc el criteri del tècnic o del batle. I avui en dia tant els tècnics com els polítics no poden fer allò que volen, ja que estan fiscalitzats per molts d'organismes. Pensem que qualsevol cosa que es vulgui fer en sòl rústic ha de passar pel Consell Insular. Nosaltres no tenim potestat per donar una llicència; sempre ha d'anar supeditada al Consell Insular. A la pràctica l'Ajuntament sols té potestat d'actuació en sòl urbà.

No hi ha dubte que Carles Arbós és un arquitecte més inquiet que escrupolós a qui de fet li manca temps per dur a terme tot allò que voldria; que pretén aconsellar en consciència. Els 10 o 15 minuts que dedica a cada entrevista generalment no li són suficients per mirar un expedient, ja que moltes vegades s'han d'estudiar abans de donar una llicència. Així i tot podem assegurar que fa tot quan pot.

O. ARBONA

Camí de Ca'n Tamos, s/n
07230 - Montuïri
Tel./Fax: 971 64 66 49
clivetmontuiri@airtel.net

Clínica Veterinària

- ☐ medecina general
- ☐ vacunacions
- ☐ cirurgia
- ☐ raig X
- ☐ ecografia
- ☐ animals exòtics
- ☐ perruqueria
- ☐

CONCERTAU HORA

El batle de Montuïri entregà a n'Esteve una placa commemorativa

Els tres que reberen les distincions amb els representants federatius i d'entitats allà presents

Esteve Barceló Cerdà, homenatjat

Després d'haver assolit el títol nacional de caça amb perdiu de reclam en el VIIè campionat d'Espanya de l'especialitat, el campió fou distingit

El propassat divendres, dia 2 d'abril, al restaurant "Es Cantó" s'oferí un sopar suculent en homenatge al flamant campió d'Espanya de perdiu amb reclam: el jove montuïrer Esteve Barceló Cerdà, competició que es va celebrar a Reolid (Albacete) els dies 28 i 29 de febrer d'enguany.

La vetllada aplegà una trentena de comensals, entre representants i federatius de les diferents corporacions afins a la disciplina cinegètica, primeres autoritats del nostre consistori, familiars i amics d'aquesta art tan preuada aquí, a Montuïri.

Aquesta manifestació distintiva fou

tributada per gentilesa de la Federació Balear de Caça i per l'Ajuntament de la nostra vila. Ambdues institucions respectivament també ofrenaren al vencedor una placa commemorativa. Els màxims responsables d'aquests dos organismes referits, Jaume Ripoll, President de la FB de Caça, d'una banda i el batle de Montuïri, Gabriel Matas, de l'altra, obsequiaren n'Esteve amb els susdits guardons. Una trobada de gratitud i companyonia que acollí, a més, la presència de Gabriel Bauçà, president de l'Associació de Caçadors del municipi i Antoni Gómez, Director General

de Caça del Consell de Mallorca.

Aprofitant l'avinentesa d'aquest acte emotiu es reté, així mateix, una distinció, ben en meritoria, per al tercer classificat nacional, el llucmajorer Sebastià Salvà Morlà.

Endemés hem de referir que n'Esteve agrai, amb el cor a la boca, totes les mostres d'afecte rebudes en tan poc temps, com a conseqüència d'aquest èxit únic a les nostres Illes. El protagonista no volgué plànyer, tampoc, mots de cortesia adreçats a en Miquel Font Socias, amo i custodi d'en "Bascós", el reclam-mascota (perdigot) que conformà tàndem de pinyol vermell amb n'Esteve. Congratulacions!

JOAN BARCELÓ

Montuïri

971 646 460

Bar Can Pieres

Glosa

L'arada nova

Ell: Jo tenc una arada nova
que mai del món ha servit,
arada i parell junyit
jo t'ho donaria a prova.

Ell: Tenc un redol ple d'aritges
que no ha estat mai conró;
tu que ets bon llaurador
si hi vols posar sa llavor
jo t'ho donaria a mitges.

TÒFOL MASSANET

Mallorcària IV

PALAIA: És el nom mallorquí del peix "Lenguado". Els catalanistes posen sovint la forma "Llenguado", que evidentment és una paraula presa del castellà.

DEPÒSIT: És un nom que sempre s'ha usat, el qual el trobam a documents ben antics i, per tant ben correcte. Prové del llatí *depositum*. Modernament és desjectada a favor del modernisme dipòsit.

ORDE: És una paraula ben correcta en mallorquí. Ve del llatí *ordine*. Ja l'usava en Llull i la trobam a molts altres autors antics. Avui en dia, han volgut separar el seus significats reduint-lo a un sol, i a tots els escrits normalitzats posen la paraula "ordre". Nosaltres perfectament, sense témer de fer cap errada, podem dir: orde del dia..., posau-vos en orde ... etc.

NOVII, NOVIA: Paraules ben correctes de l'idioma mallorquí que alguns volen substituir per les formes catalanes nuvi i núvia.

RABOA: Paraula ben mallorquina i ben correcta que, entre altres coses és un mamífer de la família dels cànids, espècie *Canis vulpes*: en castellà, zorra raposa. A quasi tots els texts dels llibres escolars només apareix la forma catalana "guineu". Per què els nins a les escoles han d'aprendre guineu si tenim la paraula mallorquina raboa? Si a més a més ja ho diu el refrany mallorquí: "Sa raboa, lo que no diu amb so cap, ho diu amb sa coa".

Expressions mallorquines:

Estar nial : Ho deim als mallorquins quan una persona no és troba gaire bé de salut o d'humor. Per tant ja ho sabeu, en trobar-vos en unad'aquestes situacions, podeu dir perfectament: "Estic un poc nial". I així contribuïreu a xerrar en bon mallorquí.

Continuarem...

TOMÀS GARAU FEBRER

Amb tota dignitat

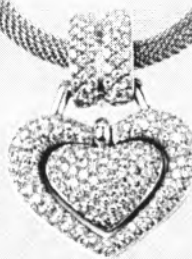
Enguany a totes les funcions religioses de Setmana Santa i Pasqua, 12 nins representen els apòstols amb total decòrum

LAPIS

joies per a tots

- Taller propi artesanal
- Gran varietat de dissenys i preus
- Certificat de garantia i autenticitat

Obert 7 dies a la setmana, de 9,00 a 19,00 h.

Ctra. Palma - Manacor, Km 28 • 07230 Montuïri, Illes Balears
Tlf. 971 16 16 00 • Fax 971 64 64 27 • www.lapis.com.tr • palma@lapis.com.tr

NISSAGUES FINIDES **Can Papalló - II**

Interessants notes d'interès històric o curios

(Continuació)

• Dia 16 de novembre de 1877. Vaig entregar al Sr. Ferrando una altra unça d'or quan veníem de l'enterrament de la monja superiora.

• Dia 12 de març de 1880. He entregat al Sr. Ferrando la darrera unça d'or.

• Dia 24 de setembre de 1848. Morí mestre Gabriel Mateu (Rei) prop de les 8 del matí. Aquest dia era diumenge. "Anima eius per misericordiam Dei requiescat in pace. Amen".

• Dia 23 de gener de 1878. Es casà el Rey Alfons XII.

• Dia 17 de gener de 1865. Morí l'amo Jeroni Cloquell (Cigala) de casa de 78 anys, a la nit.

• Dia 16 d'octubre de 1877. Vengué a Montuïri el Sr. D. Mateu Jaume, Bisbe. Confirmà el dia següent.

• Desembre de 1876. Es casà Joan Miralles amb Maria Ribas, filla d'Antoni "Masseno des Molí".

• Dia 4 de juliol de 1864. Morí Francesc Miralles. Molts d'anys havia fet d'escolà en esta parròquia de Montuïri. (L'original es troba en mallorquí).

• Dia 4 d'abril de 1875. El Sr. D.

Antoni Cerdà celebrà en aquesta parròquia de Montuïri la primera missa.

• Dia 15 de juny de 1879. El Sr. D. Gaspar Cerdà celebrà en aquesta parròquia de Montuïri la primera missa.

• Dia 30 de maig de 1880. Celebrà la primera missa D. Gabriel Miralles en aquesta parròquia de Montuïri.

• Dia 27 de desembre de 1880. Celebrà la primera missa D. Bartomeu Manera i Mateu (de l'Hereu).

• Dia 13 de febrer de 1867 vengueren tres missioners per fer missió en aquesta parròquia de Montuïri. Romangueren fins dia 6 de març. Feren la comunió general el tres de març, era diumenge. Posaren una enramada pel carreró on havia de passar el Santíssim, una enramada mai vista de bé. Predicaren de lo millor i molta de gent assistia a l'església. Los tres eren forasters i l'hermano també pens catalans (sic). El director es diu P. Rius, l'altre P. Bayo, l'altre P (el nom és il·legible) (original mallorquí).

• Dia 4 d'agost de 1890. El vicari D. Gabriel Miralles se retirà a l'ermita de Sant Honorat.

Isabel Manera Mayol, "Sa padrina Bet", de can Papalló

• Dia 10 d'abril de 1882. Celebrà la primera missa en aquesta parròquia de Montuïri D. Mateu Pocoví de Son Moia.

• Dia 16 d'abril, diumenge de l'Àngel, celebrà la primera missa en aquesta parròquia D. Antoni Miralles i Mayol. Any 1882.

• Dia 16 de març de 1883. Celebrà la primera missa D. Antoni Jordà. La celebrà a l'església de les monges caputxines de Palma.

• Dia 25 de setembre de 1890. Celebrà la primera (missa) D. Miquel Julià en aquesta parròquia de Montuïri.

• Dia 30 d'abril, dilluns, de 1888. Morí Antoni Cerdà (Poeto).

• Dia 29 de desembre de 1867. Nasqué Joan Verd i Arbona, de Josep i Jerònia.

• Dia 13 de maig de 1872. A la nit es casà el Sr. D. Bartomeu Ferrando amb Àngela Maria Obrador de Felanitx.

• Dia (falta el dia) març de 1873. Nasqué Pedrona Ferrando, filla de D. Bartomeu i de Dona Maria Àngela

BIP Super Montuïri
supermercados **Extens assortit**

Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria • Xarcuteria

Panaderia • Fruita i verdura • Begudes • Neteja

I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Obrador.

- Dia (falta el dia) gener de 1876. Nasqué Bartomeu Ferrando i Obrador de D. Bartomeu i de Dona Maria Àngela.

- Dia 27 d'octubre de 1877. Nasqué Joan Ferrando de D. Bartomeu i de Dona Maria.

- Dia 2 de gener de 1881 nasqué Miquel Ferrando de D. Bartomeu i de Dona Maria Àngela Obrador.

- Dia 21 d'agost de 1886. Se casà el nostre missatge Josep Miralles amb Apol·lònia Miralles.

- Dia 26 de novembre de 1881. Morí Josep Aloy marit de na (nom il·legible),

- Dia 7 de juny de 1834. Es casa Bernat Garau (Mianes) amb Joana Anna Bunyola.

- Dia 2 de febrer de 1881. Es casaren Bernat Garau i Antoni Verger de Pola. Bernat amb Maria Gomila (Llull) i Antoni amb Antònia Mayol.

- Dia 12 de setembre de 1832. Nasqué D. Gregori Escarrer. Fou rector d'esta.

- Dia 13 de juny de 1862. D. Gregori Escarrer prengué possessió de la rectoria de Montuïri en Palma. Entrà en aquest poble dia 13 de juliol del mateix any.

- Antoni Cerdà (Ferrerico). Va fer testament dia 4 de desembre de 1889 i morí dia 5.

- Dia 30 de novembre de 1889. Es casà D. Gabriel Amengual i Roig, metge, amb la senyoreta Sebastiana Martorell.

- Dia 7 de novembre de 1889, di-jous. Es casà Rafel Andreu amb (fal-ta el nom) Vich. Ell era escolà.

- Dia 3, dimecres, de juny 1890. Es casà Joan Oliver i Mas amb la meva neta Prudència Sastre i Manera.

- Dia 24 de juny, 1890. Morí D. Bartomeu Pocoví, de Son Moia.

- Dia 1 de setembre de 1890. Morí Guillem Verger (Fraret).

- Dia 22, dimarts, morí Rafel Verd a les 2 de la tarda. Enterrat vestit d'apòstol.

- Dia 26 de març, 1892. Morí Pere Miralles (Pieres).

- Dia 13 de maig de 1892. Morí Gabriel Gomila (Llull).

- Altres necrològiques:

- 25 setembre de 1880. Josep

Cerdà Pocoví (Badia).

- 4 febrer 1883. Joan Cerdà (Lleuger, "Juger").

- 4 febrer 1879. Francesca Pocoví, dona de Joan Verd.

- 2 febrer 1880. Joan Verd, marit de l'anterior.

- 16 setembre 1884. Pere Sampol.

- 19 gener 1890. Carme Vanrell, dona del Sr. Cardell de Llucmajor.

- 28 desembre 1885. Honor Joan Oliver i Gual, amo de Meià.

- 19 gener 1890. Antònia Trobat, dona del difunt Gaspar Mas.

- 20 gener 1888. Sr. D. Emili Pou, Cap d'Enginyers Civils.

- 16 abril 1876. Catalina Nicolau, dona de Miquel Martorell.

- 23 agost 1873. Dona Maria Coll, dona del Sr. Bartomeu Gallard.

- 1 febrer 1862. L'amo Rafel Miralles (Costa), quasi repentinament.

- 14 setembre 1860. Gabriel Rossinyol (Catxeto).

- ? novembre 1879. Dona Margalida Oliver de Can Marc.

- 21 juliol 1872. Rafel Pocoví Andreu, fuster.

- 24 juliol 1873. Catalina Camps, dona de Rafel Pocoví.

- 1 gener 1873. Eloi Pomar.

- 8 juliol 1875. Catalina, dona d'Eloi Pomar.

(Continuarà)

Recopilació

JOSEP OLIVER I VERD

El matrimoni format per Gaspar Mas Cerdà "Collet" i Francisca Verd Arbona, pagès ell i mestra d'escola, ella (pares del qui fou batle, Joan Mas i Verd), tengueren una gran influència dins el poble durant la segona meitat del segle XIX, als qual esmenta algunes vegades l'autor d'aquestes notes

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

Cuina mallorquina
Forn de llenya

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuïri

El mes de maig

Maig, mes de les flors, formós, alegre i esperançador. Els sembrats, blats, ordís, civades es troben a la seva plenitud, han espigat i estan a punt d'acabar de madurar. Les faves a mitjan mes ja poden començar a segar-les. Ho diu el refrany -pel maig a segar vaig-. Però això de segar faveres o arrabassar-les pràcticament ja és història. Antany, havia el costum dins la pagesia, per la fira de Sineu, la qual se celebra el primer diumenge de maig, anar a comprar falç noves i si es prometia una bona anyada, com sembla serà enguany, que s'esperàs haver-hi moltes de garbes a fer, es compraven els vencisos per lligar-les, així com també sacs buits pel gra i llençols per posar palla, ja que cada any se n'esquincen i se'n perden. Quan es feia necessari comprar sacs buits els pagesos estaven contents d'haver-ne de comprar perquè era que s'augurava una abundant collita.

Avui en dia els pagesos no han menester ni vencisos per garbes ni llençols per la palla ni sacs per posar el gra, el qual, directament, la màquina recol·lectora el tira dins el remolc del tractor i generalment no s'ensaca. Ja no es lliguen garbes i a la palla l'embalen amb màquina o roman estesa al sementer.

He pegat una ullada per fora vila i de llegums i cereals s'espera una

abundant anyada; fan bona cara i van granant bé. He vist els nispros que comencen a prendre color. De cireres i albercocs hi va haver una bona florida, però tem que les baixes temperatures que féu per la Setmana Santa, trobant-se el fruit acabant-se de congriar, s'hi haurien causat dany de consideració. Ara (és a mitjan abril quan escric) el fruit no es veu, no puc fer avaluacions. Sembla, però, que pels llocs freds no hi haurà albercocs o seran pocs, ara allà on estan un poc arrecerats i per on les glaçades no hi toquen, hi ha auguris d'ésser any de bones i saboroses fruites.

Fa estona que un vell home pagès va dir: fins que ens hàgim acabat de menjar les panades no podem dir res de l'anyada de les ametlles. Ara que ja ens les hem acabades he fet una volta per distints llocs de Montuïri i n'hi ha quatre, no fa llarg; els ametller joves sí que en duen una càrrega normal, els vells, poques o cap.

I com que ja duim un anys d'abundants pluges, els terrenys estan ben assaonats i tant els baixos com els alts ofereixen un bon aspecte. Ara estam a temps de sembrar pebrers, tomatiguers, mongetes, melons, síndries i tota mena d'hortalisses. Com que enguany el terreny està amarat, pel torrent corre aigua, hi ha

molta aigua emmagatzemada al subsòl, els pous estan plens, per tant a l'estiu hi haurà aigua per regar. A sembrar idò.

SION NICOLAU

Agraïment

El passat 29 març, eren entre les 9 i mitja i 10 del matí, quan el cor -el seu bon cor- de la meva estimada esposa Joana es va aturar per a sempre.

Eren les 9, quan juntament amb Jesica, una bona al·lota equatoriana, li preparàvem el cafè amb llet amb les llesques de pa torrades juntament amb el medicament. Ho portàrem a la seva butaca on pràcticament havia passada la nit i no ho volgué prendre; ho va rebutjar, no tenia gana, ens va dir que tenia vomitera, feia mala cara i ja temíem "lo" pitjor.

Vaig telefonar a la infermera i al metge de capçalera, els quals ja amb digueren que era una baixada de sucre (na Joana era diabètica). Em varen dir que li donàssim de seguida sucre amb llet o aigua teba. Així o férem però ho escopia. En aquest moment arribà el metge i la infermera, aquesta li donà una injecció de glucosa mentre el metge li aguantava el pols. En un instant semblava reviscolar, però sols foren uns moments i després el seu pols es va aturar.

Des que vàrem començar a visitar metges especialistes, estades a hospitals, (vàrem estar dues setmanes a Son Dureta i set setmanes, amb dues vegades, a l'hospital de Manacor), nombroses persones s'interessaren per l'estat de salut de la meva esposa i s'oferiren per ajudar-nos amb tot quan fos. I el dia que morí, tot i que caigués una forta pluja, no s'aturà de venir gent a casa per compartir la tristesa del qui escriu, de les seves germanes i familiars.

Des d'aquí, amb mi tota la família Rossinyol Trobat volem donar les més expressives gràcies a tots aquells que d'alguna manera prestaren esment a la meva esposa, com també a la nombrosa gent que ens va acompanyar amb el sentiment i ens va donar el condol. A tothom moltes gràcies.

SION

ADROGUERIA I ELECTRODOMÈSTICS

DE PLAÇA

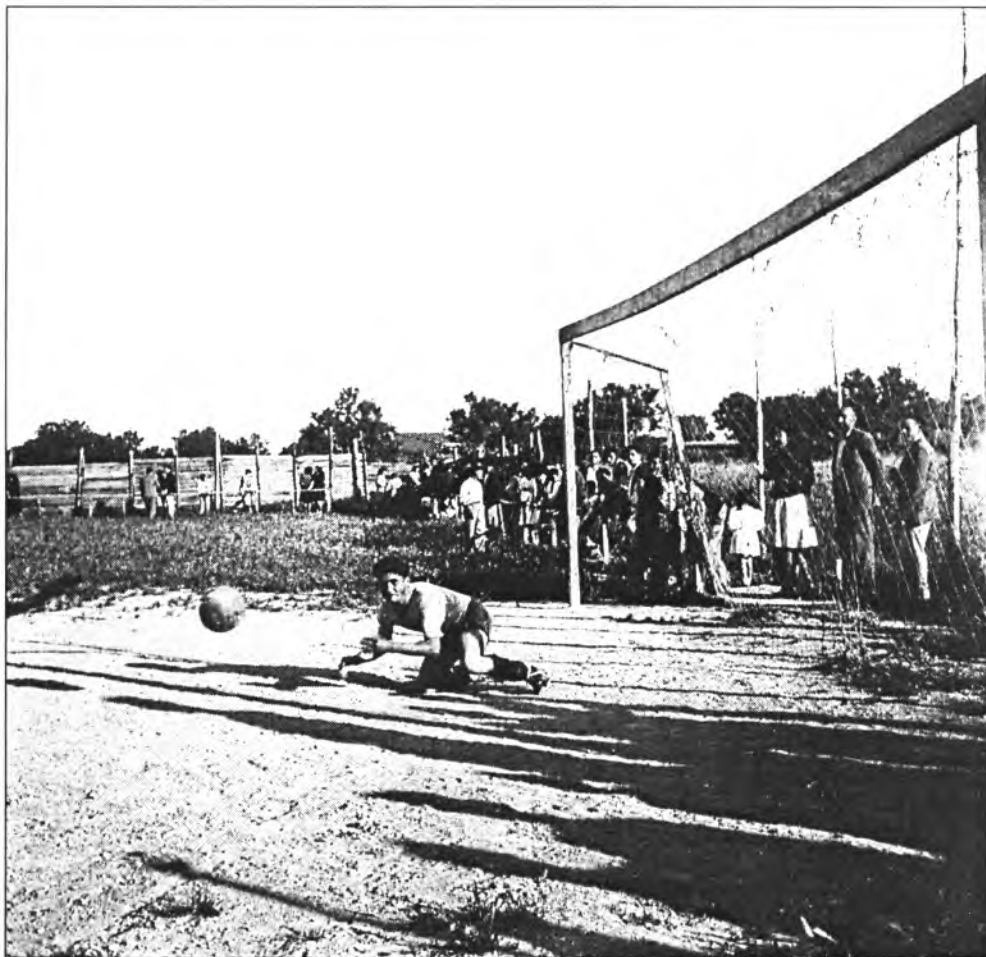
Telf. 971 64 62 50 • MONTUÏRI

Comprant a la vila feim poble

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Aquell Revolt!

En aquesta instantània tirada en *Es Revolt* el 1946 hi podem destriar un bon grapat de situacions que aleshores es produïen i ara ja han passat a la història. El terreny de joc no estava delimitat per una paret de marès, com s'hi col·locà després; això sí, unes barres perquè els espectadors no entrassin dins el rectangle de joc; no es veuen tampoc les línies de calç per senyalitzar el terreny, encara que sí, a la porteria. Les xarxes, foradades, cosa que avui de cap manera es permetria; l'herba, sols a un costat i possiblement a l'altra, però no a l'indret de la porteria. I el fet més característic d'aquella època: les nombroses posts que envoltaven el camp. Aquell jove porter de 24 anys, avui ja ha complert els 83: Gabriel Sampol Cerdà.

Records d'infantesa

La gent d'edat de Montuïri encara recorda el temps en què na "Mestret" era la guardavia del tren. Se la podia veure passar moltes vegades cap a la caseta que encara hi ha al començament de la carretera de Pina, prop del Revolt. Allà, ella, durant molts d'anys, va esser l'encarregada de donar pas lliure al tren. Mig o un minut abans de passar posava les cadenes a fi d'impedir un xoc entre el tren i els vehicles o persones que per la carretera poguessin passar en aquells moments.

Però una vegada als voltants de l'any 1940 a un camió carregat de taronges se li va calar el motor quan volia travessar les vies, en el moment precís en què el tren procedent d'Algaida ja havia demanat l'entrada, ja que havia fet sonar el xiulet, com era preceptiu. Aleshores na "Mestret" de pressa, veient el camió damunt

Taronges per tot arreu

les vies, començà a córrer en direcció d'allà on venia el tren amb la bandereta vermella alçada perquè el maquinista la veiés i s'aturàs. Però el comboi sols tengué temps de disminuir un poc la velocitat i així i tot va xocar i va arrossegar 30 o 40 metres aquell camió que portava les taronges sense envasament de cap casta. Milers de taronges romangueren en mig i a un i altre costat de les vies. I els al·lots, quan es va haver corregut la nova pel poble, hi anàrem en tropelleria i no sols n'arreglegàrem per a una vertadera panxada (els mostatxos de la cara no mentien), sinó que per tot el poble es pogueren veure taronges i pells. I encara més: junta-

ment amb dos amics anàrem a can Joan "Porrerenc" (qui després va ser batle) i li manllvàrem un carretet de mà i ens el duguérem cap a les vies. Allà l'omplírem de taronges (devers tres o quatre senallades) i cap al poble! Tota l'al·lotea de Montuïri en va menjar i encara un bon grapat d'elles, com si fossin pedres o pilotes, ens varen servir per tirar-nos-les, ferir-nos i retornar a ca nostra amb els vestits bruts i allà rebre la corresponent renyada (o qualche cosa més) dels nostres pares.

És molt possible que si avui succeís un fet semblant, els al·lots no s'immuntassin. En aquells temps ens educàren dins l'estretor i, per altra part, els mitjans d'entreteniment havien de ser forçament fruit de la inventiva dels mateixos que n'haviem de gaudir.

Un Montuïri imparable...

Dels partits disputats el passat mes d'abril l'equip de III nacional ha aconseguit un balanç de tres victòries i dos empats. Aquest fet l'ha arribat a situar a la setena posició amb 51 punts. Això i tot a finals d'abril és gairebé impossible participar a la lligueta d'ascens.

Alaior, 1 - Montuïri, 1

Va ser un partit molt avorrit on el home de Nico López haurien pogut aconseguir la victòria ja que al minut 56 inauguraren el marcador per mitjà de Nebot. A les acaballes del partit, concretament al minut 85, l'Alaior empataria després d'una errada del porter Calderón.

Montuïri, 1 - Ferrioler, 0

Un gol de Jaume Mas al minut 13 de la primera part després de transformar un corner directe va ser l'únic fet entretengut a la primera part. A la segona, els montuïrers sortiren una mica confiats i es trobaren amb un Ferrioler tirat en atac, però el Montuïri va saber estar ben col·locat en defensa i els tres punts es quedaren a casa.

Cardassar, 2 - Montuïri, 3

Després d'anar perdent durant tota la primera part el Montuïri va saber

Equip de Cadets de Bàsquet de Montuïri femení

reaccionar i al minut 44 aconseguia l'empat gràcies a un gol de Marcos. La segona part va ser totalment diferent amb un clar domini visitant. Zamorano i Chino rematarien la feina i ajudarien que el Montuïri seguesqui escalant posicions.

Montuïri, 2 - Arenal, 2

Després d'una primera part molt avorrida on cap dels dos conjunts no va crear cap ocasió de gol la segona part va ser d'emoció. Els visitants sem-

pre varen anar per davant en el marcador però el Montuïri va saber remuntar el partit després d'un gol de Varón i un altre de Nebot ja en el temps de descompte.

SEGONA REGIONAL

Valldemossa At., 1 - Montuïri, 0
Arenal, 2 - Montuïri, 1
Montuïri, 0 - Sant Jordi, 2

JUVENILS

Montuïri, 3 - Es Pla, 3
Montuïri, 1 - Pla de na Tesa, 3

CADET

Son Cladera, 1 - Montuïri, 2
Montuïri, 2 - Espanya, 2
At Camp Redó, 1 - Montuïri, 0

ALEVÍ

Xilvar, 7 - Montuïri, 0
Montuïri, 6 - Sant Jordi, 0
Espanya At, 3 - Montuïri, 8

BENJAMÍ

Montuïri, 2 - Artà, 12
Manacor, 11 - Montuïri, 0
Montuïri, 0 - Escolar, 5

BÀSQUET

PRIMERA AUTONÒMICA
Inv. Urbanes, 54 - Montuïri, 62

Levi's

DIESEL

Avirex

Lee

MANS

L'Almoina, 30 · Tlf. 971 16 84 56

Porrreres

AVA

CAT

ART

DESIGN

adidas

Benjamins i alevins que participaren en el torneig de futbol base que es va celebrar Montuïri durant les passades festes de Pasqua

Manacor, 43 - Montuïri, 48
Montuïri, 75 - Costa de Calvià, 38

CADET

Montuïri, 31 - Pla de na Tesa, 76
Montuïri, 43 - Pollença, 60

INFANTIL

Montuïri, 46 - Sagrat Cor, 49
Montuïri, 45 - Lluçmajor, 43
Petra, 41 - Montuïri, 47

I TORNEIG FUTBOL BASE MONTUÏRI 04

Els dies 9 i 10 d'abril el CE Montuïri i L'IMEM van organitzar el primer torneig de futbol base de Pasqua. Hi participaren: Montuïri, Fundació Real Madrid, Manacor, Fundació Marçet, PB Llubí, Porreres i Es Raiguer. Aquests equips estaven repartits en les categories de benjamí, aleví, infantil i cadet. Els més petits jugaren una lligueta de tots contra tots i els

més grans, un triangular.

L'equip de veterans de Montuïri

Els 17 veterans de futbol de Montuïri que el passat 18 d'abril participaren a un encontre amistós en Es Revolt contra els de Porreres en el qual varen vèncer els visitants per 1-3

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7 • Telf. 64 65 29 • Montuïri

*El ciri pasqual
beneït enguany a la
nostra parròquia*

Mes de Maria al Puig

Com ja es costum, també enguany, farem el *Mes de Maria* al Puig. Començarem la celebració a les 19 h i a continuació l'Eucaristia dominical. Convidam a totes les persones que d'una manera o l'altra teniu un sentiment especial per la Mare de Déu de la Bona Pau, que algun diumenge vos hi faceu presents. El diumenge dia 30, després de la celebració de l'Eucaristia, farem una petita festa amb tots els assistents.

Curset prematrimonial

Convidam les parelles de noviis que pensin casar-se durant aquest any, a participar del curset Prematrimonial que es farà a la rectoria d'Algaida del 17 al 21 de maig a les 21 h.

Reunió en motiu de les Primeres Comunions

Convidam a tots als pares dels infants de la Catequesi de Precomunió i Comunió a una reunió d'avaluació del curs el divendres dia 14 a les 21'00 a la rectoria. En aquesta reunió, a més a més de l'avaluació, es parlarà de les convivències de final de curs i dels preparatius de la Primera Comunió.

Xerrada prebaptismal

Convidam als pares i padrins joves dels infants que han de ser batejats durant els mesos d'estiu a una xerrada prebaptismal que es farà a la rectoria el dimecres dia 26 a les 21'00.

Calendari de les celebracions comunitàries de la Primera Comunió

Dissabte dia 29 de maig a les 19'30

Diumenge dia 6 de juny a les 12'00

Dissabte dia 12 de juny a les 19'30

Reparació del parallamps

La col·lecta que hem fet durant la Setmana Santa per la reparació del parallamps de la Parròquia ha estat

de 2.232'37 euros (371.435 pts). En les diverses celebracions religioses hem recollit: 1.218'37 euros i en la rifa que férem al Puig ha estat de 1.014'00. Gràcies per les vostres aportacions.

Situació del projecte de la rampa

El projecte de la rampa que dissenyà la *Taula per l'accessibilitat del Consell de Mallorca* i que es publicà a l'anterior número de la revista **Bona Pau** està en fase d'estudi per la comissió de Patrimoni artístic del Consell Insular. La comissió de Patrimoni del Bisbat no posà obstacles al projecte i remeté l'expedient a la comissió del Consell. Tot d'una que tenguem més informació al respecte convocarem una reunió a l'església per mostrar a tots els interessats el citat projecte.

Maria de Natzaret i el Mes de Maria

Al llarg de la història de l'Església ens trobam amb tradicions que han desaparegut perquè no responien als signes dels temps. Mentre que altres, malgrat la forta secularització de la nostra societat, encara es conserven i a molts d'indrets amb una gran popularitat. És el cas del *Mes de Maria*.

Aquesta devoció popular té els seus orígens en l'edat mitjana i foren els germans franciscans que l'expengueren per tot el món catòlic.

Parlar del *Mes de Maria*, és parlar de Maria de Natzaret, és parlar de la mare de Jesús. El Nou Testament parla poc de Maria. Sols en moments molts concret. Volem centrar l'atenció en un relat que pensam que és clau per entendre l'espiritualitat de Maria. Ens referim al Magníficat: Lc 1,46-55. Aquest text és un dels millors a on es pot descobrir no sols la mística de Maria, sinó també la seva personalitat. Maria canta la tendresa que Déu té vers els pobres i els marginats. Maria profetitza que Déu derrocarà els poderosos del soli i exaltarà els humils. Omplirà

de béns els pobres i els rics se'n tornaran sense res. Aquests paraules són el millor exemple a on es posa de relleu que Déu no sols mira amb un gran amor els més petits de la societat, sinó que els poderosos, els que tenen el poder en les seves mans i no actuen en justícia, vendrà un dia que seran derrocats i destronats del seu tron poderós.

En un món masclista com ho era el de Maria. Ella profetitza i reivindicava justícia per tots, sobre tot pels pobres. Proclama com és el sentir i l'obrar de Déu. Déu té un cor misericordiós vers els més petits.

Des del Magníficat observam com Maria és una dona arriscada; una dona que creu i confia en la utopia del Regne; una dona que assumeix el sofriment, el dolor, el servei i la lluita com a pautes pel creixement personal. Maria ens convida a ser persones madures, persones arriscades, persones valentes. Persones que no escatimam ni temps ni esforços per fer possible que els valors del Regne siguin els principis de l'obrar i de l'actuar de cada home i dona de bona voluntat.

Temps passat

10 anys enrere

Maig 1994

Inauguració de la depuradora

Dins el pla de depuració d'aigües residuals, dia 17 de maig de 1994 fou inaugurada la depuradora Algaida-Montuïri instal·lada a Son Maiol amb una capacitat per poder atendre una població de 16.500 habitants. El pressupost fou de 580 milions de pessetes.

25 anys enrere

Maig de 1979

"Sant Antoni al viu"

Amb els mateixos actors que ho feren a Montuïri el gener de 1979, un dia de maig de 1979 representaren a Ciutat a la V Mostra de teatre titulada *Mallorca, teatre* l'obra teatral *Sant Antoni al viu* amb notable èxit, segons les cròniques dels diaris.

50 anys enrere

Maig 1954

Visita del Governador

Amb gran pompa el Governador Honorat Martín Cobos, dia 18 de maig de 1954 féu una visita oficial a Montuïri. Després d'entrar a l'església i veure l'estat de la reforma va prometre un donatiu de 5.000 pessetes. Després es traslladà l'Ajuntament on va presidir una sessió del Consistori. Tot seguit anà a la Creu dels *Caídos*, al local del *Frente de Juventudes* i a les Escoles i també inaugurà la prolongació del carrer Mestre Porcel.

100 anys enrere

Maig de 1904

25 pessetes per dos destres

Després del justipreu del perit de l'Ajuntament, a la sessió plenària de dia 17 de maig de 1904 s'acordà que en motiu de la variació del carrer de Palma s'abonàs per l'expropiació de dos destres (mida agrària equivalent a 4,210 metres) la quantitat de 25 pessetes, ja que consideraren els regidors que era el seu valor.

Apotecaries

9 Maig Petra | 23 Maig St. Joan
16 " Porreres | 30 " Vilafranca

Fases de la Lluna

Maig, 2004

4 Lluna plena | 19 Lluna nova
11 Quart minvant | 27 Quart creixent

Pluviometria

Abril de 2004

Dia	9.....	3'4 litres m ²
"	10.....	0'1 " "
"	11.....	0'4 " "
"	13.....	0'3 " "
"	14.....	0'6 " "
"	15.....	6'3 " "
"	16.....	6'0 " "
"	22.....	8'1 " "
"	23.....	0'8 " "
"	28.....	3'8 " "
"	29.....	0'7 " "
Total	30'5	litres m²

Mestissatge hindú, arròs amb fruits secs

Ingredients

5 tasses d'arròs • 50 g. de panses
• 50 g. d'ametles • 50 g. de dàtils •
20 g. de pinyons • canyella • 1 cullereta de "curry" • 4 cullerades de mantega de vaca.

Elaboració

Bullir l'arròs amb aigua salada durant 15 minuts, escolar i rentar-lo amb aigua freda. Encalentir la mantega dins una pella, posar-hi les ametles picades, deixar que es torrin un poc, afegir els dàtils tallats petits, els pinyons i les panses, remenar bé. Afegir l'arròs, el "curry", la canyella, saltejar durant 5 minuts.

MARIA DOLORES PINTENO

Demografia

Abril de 2004

Naixements

29 març.- Francina-Zohra Roca Saoud, filla de Josep i d'Amal.

10 abril.- Maria Gallard Trobat, filla de Benet i d'Antònia.

Defuncions

Dia 3.- Bernat Fiol Pol (de Son Ribes), casat de 76 anys.

Dia 12.- Maria Tous Amengual "Tous", viuda de 90 anys.

Dia 20.- Francisca Pocoví Roca "Boira", casada de 78 anys.

Matrimonis

27 març.- Josep Lluís Calafell Rosselló amb Aina Maria Bauçà Servera.

Noces d'argent

7 abril 1979

Joan Verger Jaume "Sopeto" amb Antònia Mudoy Oliver (d'Algaida).

1 maig 1979

Gabriel Cerdà Mairata "Pollo" amb Margalida Canyellas Miralles "Mirona"

26 maig 1979

Joan Beltran Gomila "Algaid" amb Joana Rigo Bonet "Can Muix".

Antigues cançons amoroses

Si a mi em féssin papa o rei
o em deixassin comandar,
no deixaria casar
dona jove amb home vell.

VERGER

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

El Batle i el P. Martorell, enguany batle del Puig

Després de la missa, hora dels balls, la gent semblava no cabia a l'esplanada

LA FESTA DEL PUIG TORNÀ ENALTIR ELS MONTUÏRERS

Gairebé ningú no es féu pregar a l'hora dels balls. Fins i tot el rector els donà rellevància

Els 3 primers del campionat de tella

La imatge de la Mare de Deu de la Bona Pau, esvelta com sempre, al seu nínxol

La banda de música, al Puig, va exaltar el balls